

Zal liefde
overwinnen?

ZAL LIEFDE
OVERWINNEN?

Miranda Priems

Eerder verschenen:
Vliegende liefde

Eerste druk © 2016 Miranda Priems
Auteur: Miranda Priems
Omslagontwerp: Randy Reith & Miranda Priems
Foto cover: © satori – Fotolia.com
Druk: Brave New Books

Roman
ISBN 9789402150810
NUR 301

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Kim

Juli 1982. Kim Tervoort is tweeëntwintig jaar en is een tweedejaars studente op de politieacademie. Voordat ze aan de opleiding begon, heeft ze twee jaar in Engeland doorgebracht. Door een misgelopen relatie is ze teruggekomen en gestart op de politieacademie. Daar volgt ze de opleiding tot politieagent samen met haar beste vriendin Suzy en dier vriend Tim. Haar vriend David leert ze tijdens het eerste opleidingsjaar kennen en met veel moeite heeft hij haar hart kunnen veroveren.

Haar verleden haalt haar echter weer in. Kan zij haar geluk behouden?

Hoofdstuk 1

Op haar tenen sluipt ze naar de deur, ze kijkt nog even om en ziet dat hij nog ligt te slapen. Als ze later op straat loopt, kijkt ze na iedere stap schichtig achterom. Pas in het vliegtuig kan ze weer enigszins rustig ademhalen. Ze is veilig. Hoopt ze. Eenmaal op Schiphol vliegt ze haar vriendin Suzy in de armen.

Met z'n vieren bereiden ze zich voor op het academiefeest dat wordt gegeven om het nieuwe jaar in te luiden. Ze zitten bij “de Smulpaap”. Een snackbar dat vlakbij de politieacademie zit. De hele middag zijn ze al op zoek naar galakleding geweest en nu zijn ze dan eindelijk allemaal geslaagd. Het is alleen nog een verrassing voor elkaar wat ze zullen dragen op het feest. David en Tim blijven maar smeken of de vrouwen willen vertellen wat ze hebben gekocht, maar Kim en Suzy houden stug vol en vertellen niets.

Iedereen zit smakelijk te eten van een grote friet, behalve Kim. Ze heeft geen honger en haar gedachten zijn mijlenver weg. Als David naar haar kijkt, ziet hij haar uit het raam staren. De laatste paar dagen deed ze dat wel vaker. Helaas voor haar zag hij het echter altijd. Ze wilde echter niet vertellen waar ze aan dacht, en als ze al iets zei, wist hij dat het verzonnen was om hem gerust te stellen.

‘Een euro voor je gedachten’, zegt David.

Kim is echter zo ver weg, dat ze zijn woorden niet hoort. Hij stoot haar zachtjes tegen haar arm aan en herhaalt zijn zin.

‘Hmm wat?’, afwezig draait Kim haar hoofd naar David.

‘Waar was je met je gedachten? Bij mij?’, plaagt David. Zo zorgeloos als hij probeert over te komen, is hij echter niet. Hij hoopt dat Kim daardoor misschien toch haar zorgen met hem wil delen.

‘Bij jou? Dan zouden het hele prettige gedachten geweest zijn’, zegt Kim. Ze trekt een diepe frons in haar voorhoofd.

Ze moet denken aan een paar uur geleden. Had ze nou echt haar ex-vriend gezien of had ze het alleen maar gedroomd? Dat vraagt ze zich nu de hele tijd af. Ze hoopt dat ze het verkeerd gezien heeft. Twee jaar lang heeft ze gevochten voor een normaal leven. De laatste anderhalf jaar samen met David. Ze durfde nu eindelijk een beetje gelukkig te zijn en hoefde niet meer de hele tijd achterom te kijken.

Als ze terug naar de academie lopen, slaat David een arm om haar heen.

‘Gaat het wel?’, vraagt hij bezorgd.

‘Ja hoor, vooral nu met jou aan mijn zijde’, grapt ze in een poging de donkere gedachten te verdrijven.

‘Gelukkig’, speelt David mee, maar in gedachten vertrouwt hij het nog steeds niet. Als ze door de deur lopen, geven Tim en David een dikke afscheidszoen aan hun meisjes en lopen naar hun kamer om zich om te kleden. De vriendinnen lopen ook giechelend naar hun kamer om zich te verkleeden.

Dan is het eindelijk zover, tijd om de vrouwen op te halen om naar het feest te gaan. De mannen lopen strak in pak en op hun gemak naar de kamer van de twee vriendinnen.

Als de jongens aan het begin van de gang zijn horen ze een harde gil. Het laatste stuk van de gang rennen ze af. Als ze op de deur kloppen, duurt het een tijdje voor de deur opengaat. Het spierwitte gezicht van Suzy verschijnt in de deuropening. ‘Het is Kim...’, verder komt Suzy niet. Ze wordt hardhandig opzij geduwd door een bezorgde David. Hij ziet Kim in eerste instantie niet liggen.

‘Waar is ze dan?’, schreeuwt hij overstuur.

‘I-In d-de badkamer’, hakkelt Suzy.

Hij rent meteen naar Kim toe. Dit is absoluut niet leuk meer denkt hij. Zou het misschien met vanmiddag te maken hebben? Ze is echt zichzelf niet meer de laatste tijd. Het was tijd om eens goed te praten.

Voorzichtig tilt hij haar op en legt haar op bed. Gelijk begint ze te woelen. Ze ziet James, haar Engelse ex-vriend, voor zich. Weer hoort ze hem de zin uitspreken die ze door de telefoon hoorde.

‘Kom terug bij mij. Ik ben beter dan die David. Ik hou jullie al een hele tijd in de gaten. Je bent nog niet van me af, ik laat je nooit meer met rust. Je hoort bij mij. David zal het berouwen dat hij jou heeft afgepakt. Je vlucht naar Nederland haalt niks uit, ik krijg je toch wel. Of het nu in Engeland of Nederland is.’ Dan verdwijnt hij en wordt ze wakker. Als ze Davids bezorgde gezicht ziet, begint ze te huilen. Zo goed als het kan troost David haar. Ze durft het hem niet te vertellen. Ze zal wel moeten. Hij moet het weten. Het ging ook om hem tenslotte. Alleen...hij zou haar niet meer alleen durven laten, hij zou nog bezorgder worden. Ze twijfelt.

‘Het feest begint zo. Wil je nog mee?’, vraagt Suzy bezorgd.

Door die vraag neemt Kim een besluit. Een besluit dat niet alleen háár leven zal beïnvloeden.

Met zijn vieren lopen ze naar de zaal waar het bal wordt gehouden. De hele dag zijn studenten van de academie bezig geweest om de zaal te versieren, het ziet er dan ook fantastisch uit.

Ze lopen gelijk naar de dansvloer om lekker te dansen. Al gauw staat de hele dansvloer vol.

‘Gaat het alweer een beetje?’, vraagt David bezorgd.

Langzaam knikt Kim. Ze is er nog steeds niet helemaal over heen. Zo geschrokken is ze van de verschijning van James. Zou hij al in Nederland zijn? Als dat zo is, moet ze uitkijken. Koste wat het kost moet ze David beschermen.

‘Hé, waar ben je met je gedachten?’

Schuldig kijkt Kim naar David. Ze beseft dat ze het moeilijk verborgen kan houden voor hem. Het is net of hij haar gedachten kan lezen, maar hij mag het niet weten. Als hij het weet loopt hij nog meer gevaar.

Snel de gedachten uit haar hoofd zettend, hoopt ze dat de spanning in haar onderbuik niet zal afnemen. Ze belooft aan David deze avond niet meer afwezig te doen. Glimlachend kijkt ze naar David op, als ze door de luidsprekers hun favoriete liedje horen. Ze hebben elkaar leren kennen terwijl dit liedje van Mariah Carey werd gedraaid in het café.

'If you only knew, what I feel for you, if you only lived for me, the way I live for you. I'd be in heaven. My dreams would come true... 'cause all I ever wanted is you, and you alone, and I love you so. More than you could ever know.'

Allebei hun gedachten gaan terug naar die avond en de heerlijke tijd erna. De uren verstrijken. Naarmate er steeds meer alcohol wordt gedronken, wordt er steeds meer gelachen. Iedereen is uitgelaten en vrolijk geworden door de drank. Kim en David hebben alleen nog maar oog voor elkaar. Niemand heeft in de gaten dat er iemand achter de terrasdeuren staat. Hij staat al een tijdje te kijken naar de feestende studenten. Twee personen in het bijzonder krijgen al zijn aandacht. Zijn hand glijdt in zijn jaszak, een glimlach komt rond zijn mond. Als ik haar niet kan krijgen, zal niemand haar krijgen. Dan schrikt hij van het geluid van voetstappen en duikt snel tussen de struiken.

David en Kim lopen op hun gemak door de terrasdeuren. Kim wil even wat frisse lucht hebben. Door de drukte is het benauwd geworden binnen. David trekt Kim net in zijn armen voor een kus, als ze iets horen in de struiken. Ze draaien zich om en zien in eerste instantie niemand staan. Denkend dat er een ander stel in de struiken is gedoken, trekt David haar weer in zijn armen. Haar kussend tot ze een lachje horen. Kim versteent onmiddellijk. Verschrikt draaien ze zich allebei om naar de struik waar het lachje vandaan kwam. Kim is de enige die de persoon gelijk herkent. De spanning in haar onderbuik was er dus echt met een reden. Hoe had ze ook zo stom kunnen zijn? Waarom had ze niet geluisterd naar haar

gevoel? Als haar ogen van zijn gezicht naar beneden laat glijden, ziet ze dat James een pistool in zijn handen heeft.

‘Waarom doe je dit James?’, vraagt ze wanhopig.

‘Je bent van mij, Kim. Eens was je echt van mij, tot je plotseling vertrok. Ik wil niet dat je met een ander omgaat. Ik beschouw je nog steeds als van mij.’

‘Je bedroog me met hordes andere meisjes! En dan heb jij het lef me nog steeds als de jouwe te beschouwen? Dat ik je nog wil? Je moet wel heel gestoord zijn om dat te denken.’

‘Het gaat er niet om met wie ik allemaal iets heb gehad. Het gaat om jou. Ik duld het niet dat je met een ander gaat.’

Razend van woede, woede die ze jarenlang in zich heeft moeten houden, vliegt Kim op hem af. Haar vuist belandt in zijn gezicht. Zijn hoofd vliegt opzij van de klap. Met zijn hand tegen zijn wang kijkt hij woedend naar Kim.

‘Ik ben niet van jou! Ik ben van niemand! Ik pik het niet dat je eerst vreemd gaat en mij dan opeist. Ik ben niet een van die schapen die daar intrapt. Je gebruikt ons gewoon allemaal. Alles is me verteld. Alles!’, gilt Kim.

James knijpt zijn ogen samen. ‘Dat is niet echt nieuws voor mij. Ze heette Caroline, nietwaar?’

Twijfelend kijkt Kim hem aan.

‘Ze heeft er al voor geboet. Smeekte me gewoon op het eind om haar te doden. Ze smeekte me op haar knieën. Dat arme ding.’

Vol afschuw kijkt Kim hem aan. Ze probeert snel afstand van hem te nemen. Hij steekt echter vliegensvlug zijn arm uit en grijpt Kim vast. Voor ze kan bewegen, zet hij het pistool tegen haar hoofd. David krijgt niet eens de kans om in te grijpen. Wanhopig kijkt hij naar de man die zijn vriendin vasthoudt en bedreigt met een pistool. Nog nooit had hij zich zo wanhopig gevoeld. James lacht als hij het gekwelde gezicht van David ziet.

‘Je hebt nog niet veel geleerd op je opleiding hè?’

‘Waarom doe je dit, waarom laat je Kim niet gewoon gaan?’

‘Zodat jij haar weer hebt? Echt niet hè. Ze is van mij. Ik pik het niet dat je haar zo maar van me af hebt gepakt. Daar zul je voor boeten!’

Hij haalt het pistool van Kim’s hoofd en richt het op David. In de zaal horen ze een schot en vlak daarna een ijselijke gil. Dodelijk ongerust rennen Suzy en Tim als eerste naar buiten. Ze weten dat Kim en David naar buiten zijn gelopen voor wat frisse lucht. Kim voelt dat James zijn aandacht voor haar een beetje verslapt is, nu hij triomfantelijk naar David op de grond kijkt. Ze raakt James met een paar gerichte trappen in zijn kruis zodat hij haar loslaat.

‘Kreng!’ Kreunend valt hij met zijn knieën op de grond.

‘David!’

Ze rent naar David toe die nog steeds met zijn ogen dicht op de grond ligt.

Genietend van wat hij veroorzaakt heeft, kijkt James toe. Hij maakt echter dat hij wegkomt als hij andere mensen aan ziet komen. Tim rent hem nog achterna, maar raakt hem uiteindelijk in de bossen van de academie kwijt.

Intussen heeft Kim het overhemd bij David al opengemaakt. Als ze de wond ziet, trekt ze wit weg. Het bloed stroomt er uit. Ze scheurt een stuk van het overhemd af en drukt dat stevig op de wond. Suzy is ondertussen naar een telefoon gerend om een ambulance te regelen.

‘David blijf bij me alsjeblieft. Verlaat me niet. Ik smeeek het je.’, snikkend valt Kim op zijn borst. David opent zijn ogen en kijkt Kim aan.

‘Liefje, ik laat je niet gaan. Ik zal altijd van je houden. Ik geef je niet zomaar op. Ik heb veel moeite moeten doen om je te veroveren. Die moeite heb ik echt niet voor niets gedaan.’

Hij steekt zijn hand uit en legt die op haar wang.

‘Ik zal altijd van je houden schat. Pas goed op jezelf.’

Kim schrikt van die woorden en kijkt hem boos aan.

‘Waag het niet om me in de steek te laten David! Waag het niet!’

Glimlachend doet David zijn ogen dicht. Zijn hoofd valt opzij.
'Neeee!', snikkend laat ze zich op zijn borst zakken.

'Laat me niet in de steek David, alsjeblieft!'

De sterke armen van Tim tillen haar omhoog. Vol verdriet zakt Kim tegen hem aan. Suzy slaat haar arm om Kim heen. Met zijn drieën tegen elkaar aan kijken ze hoe David in de ambulance wordt gezet. Snel daarna stapt ze ook in zodat ze naar het ziekenhuis kunnen vertrekken. Hand in hand kijken Suzy en Tim de ambulance na, als deze met zwaailichten en sirenes wegrijdt.